

PRAKTYCZNY KOMINEK

Kominek jest anachronizmem z praktycznego punktu widzenia, ale do dnia dzisiejszego jest jednym z najbardziej atrakcyjnych elementów wnętrza dzięki czynnikowi emocjonalnemu, jakim jest otwarte „ognisko” stwarzające w pomieszczeniu nastrój przytulności i intymności. Proponowany kominek nadaje się do typowych mieszkań systemów wielkopłytowych spełniając powyższe wymogi oraz rolę dodatkowego elementu wyposażenia mieszkania.

Najistotniejszą zaletą technologiczną kominka jest możliwość wykonania kolejnych elementów składowych zestawionych na rysunku ogólnym. Fakt ten jest o tyle istotny, że w przypadku małych mieszkań proces pracy jest dość skomplikowany. Poszczególne detale można przechowywać w szafach, w piwnicy, na balkonie. Gotowe elementy (E, F, G) mogą być tymczasowo wykorzystane w innych pomieszczeniach jako szafki na zabawki lub książki.

Kominek składa się z kilku zasadniczych elementów, które montuje się w następującej kolejności:

- podstawa D,
- szafka dolna G,
- boazeria A,
- kolumnienki z głowicą B,
- szafa środkowa F,
- szafka górna E,
- przeprowadzenie robót wykończeniowych wraz z doprowadzeniem instalacji elektrycznej „ogniska”,
- ruszt paleniska C.

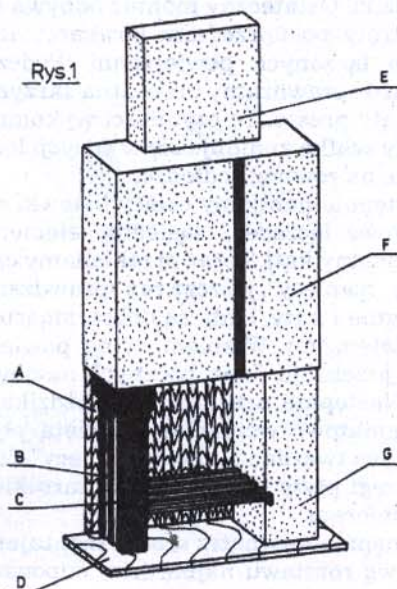
Kolejność taka gwarantuje osiągnięcie pożądanego efektu w najkrótszym czasie, bez zbędnych przeróbek. Kominek ten przystosowany jest do pomieszczeń mających wysokość w świetle sufitu i posadzki 240 cm. W przypadku innej wysokości należy dokonać korekty dotyczącej wielkości górnej szafki.

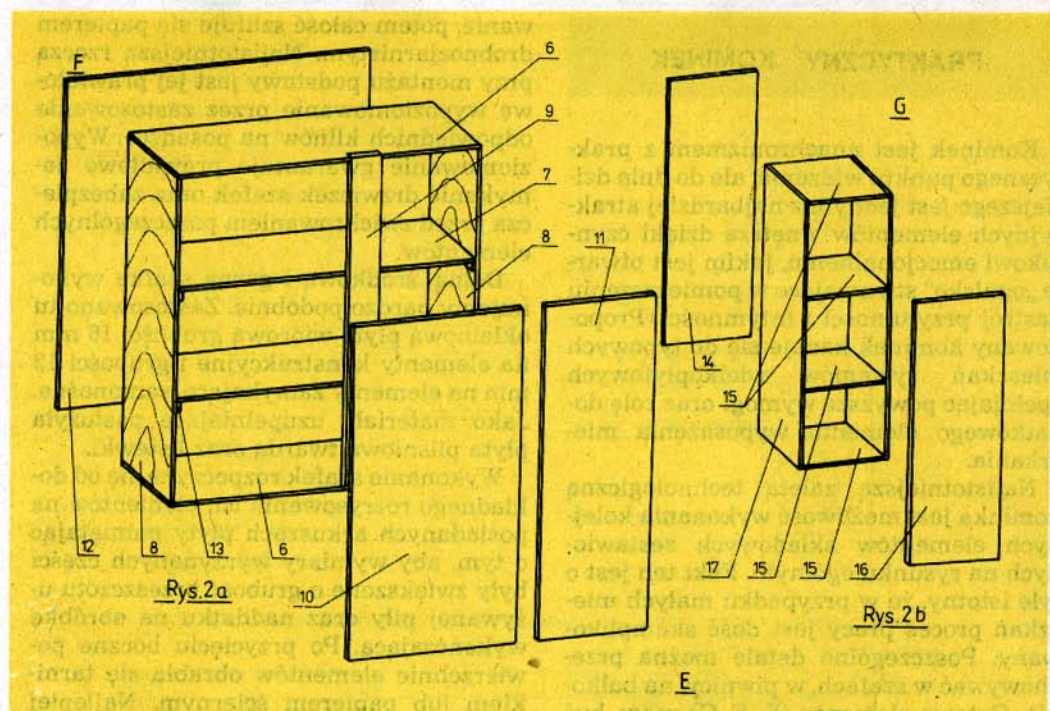
Podstawa D wykonana jest z tarcicy grubości 45 mm lub z 2, 3 desek sklejonych razem. Następnie trasuje się w niej otwory i wycina poprzez wiercenie lub dłuto-

wanie, potem całość szlifuje się papierem drobnoziarnistym. Najistotniejszą rzeczą przy montażu podstawy jest jej prawidłowe wypoziomowanie przez zastosowanie odpowiednich klinów na posadzce. Wypoziomowanie gwarantuje prawidłowe zamknięcie drzwiczek szafek oraz zabezpiecza przed zwichrowaniem poszczególnych elementów.

Dolną, środkową i górną szafkę wykonujemy bardzo podobnie. Zastosowano tu okleinową płytę wiórową grubości 16 mm na elementy konstrukcyjne i grubości 12 mm na elementy zamykające, samonośne. Jako materiały uzupełniające posłużyła płyta pilśniowa twarda oraz listewki.

Wykonanie szafek rozpoczyna się od dokładnego rozrysowania ich elementów na posiadanych arkuszach płyty pamiętając o tym, aby wymiary wyrzynanych części były zwiększone o grubość brzeszczotu używanej piły oraz naddatku na obróbkę wykończającą. Po przycięciu boczne powierzchnie elementów obrabia się tarnikiem lub papierem ściernym. Najlepiej jednak robić to składając elementy w pakiety wg czoła, tzn. jedna strona wstępnie wyrównana stanowi bazę w celu uzyskania jednolitego wymiaru szerokości szafek. Zachowanie tych wymiarów jest niezbędne z uwagi na drzwiczki typu nakładkowego od strony wierzchniej. Każda od-

chyłka będzie tu widoczna po zamontowaniu drzwiczek, dlatego najlepiej w czasie pracy stosować przymiar z listwy, sprawdzając prześwity w jej przyleganiu.

Budowę każdej szafki rozpoczynamy od wykonania skrzynki zasadniczej poprzez wstępne połączenie jej elementów na gwoździki. Ostateczny montaż odbywa się na wkręty po uprzednim posmarowaniu klejem łączonych powierzchni. Podczas montażu sprawdzamy przekątną skrzynki i jej kąty proste. Te czynności wykonujemy gdy szafka znajduje się w pozycji leżącej, np. na równej podłodze.

Następnie nabijamy cztery listewki narożnikowe łączące 2 sąsiednie elementy (niezmienny kąt). Teraz przekładamy całą szafkę „na plecy”, jeszcze raz sprawdzamy przekątne i kąty, i gdy są dobre, smarujemy klejem, np. Wikolem, tylną powierzchnię przekroju ścian bocznych na obwodzie. Następnie przybijamy gwoździkami 1/2" punktowo wcześniej przyciętą płytę pilśniową twardą stanowiącą „plecy” szafki. Brzęgi płyty wyrównujemy tarnikiem lub papierem.

Następnie wewnątrz szafek montujemy półki wg rozstawu najbardziej odpowied-

niego do naszych potrzeb, na wkręty lub drewniane kołki.

W przypadku szafki środkowej (rys. 2) w obecnej fazie dokonujemy osadzenia w jej elementach listwy ozdobnej, na klej i wkręty, po wycięciu i dopasowaniu poziomych otworów w dolnej i górnej płycie (6), zwracając uwagę, aby powierzchnia listwy (9) była cały czas zlicowana z pozostałymi elementami. Listwy nie mocuje się do półek co umożliwi ich przesuwanie w zależności od potrzeb.

Ostatnią fazą jest wykonanie drzwiczek szafki. W proponowanym rozwiązaniu zastosowano zawiasy taśmowe. Każdy rodzaj zawiasów wymaga odrębnej technologii ich osadzenia. Dlatego też ten problem pozostawiamy Czytelnikom, w zależności od inwencji, możliwości zakupu, umiejętności itp.

Środkowa szafka przez krótki okres może służyć jako szafka np. balkonowa umożliwiająca składowanie narzędzi i materiałów niezbędnych do wykonania całego kominka.

Elementem ozdobnym kominka są kolumnienki z głowicą (rys. 3). Kolumnienki wykonano z belek sosnowych o przekroju 50×100 mm dokładnie ostruganych i oszlifowanych. Głowica kolumnienek zrobiona jest z krawędziaka o wymiarach 140×150 mm. Może ona być wykonana również z półokrągłaka, ale w tym wypadku należy pamiętać o tym, aby kolumnienki miały również odpowiedni kształt półokrągły. Pamiętać trzeba również, aby zachować jednakowy poziom dolnej szafki (góra) i głowicy kolumnienek (góra).

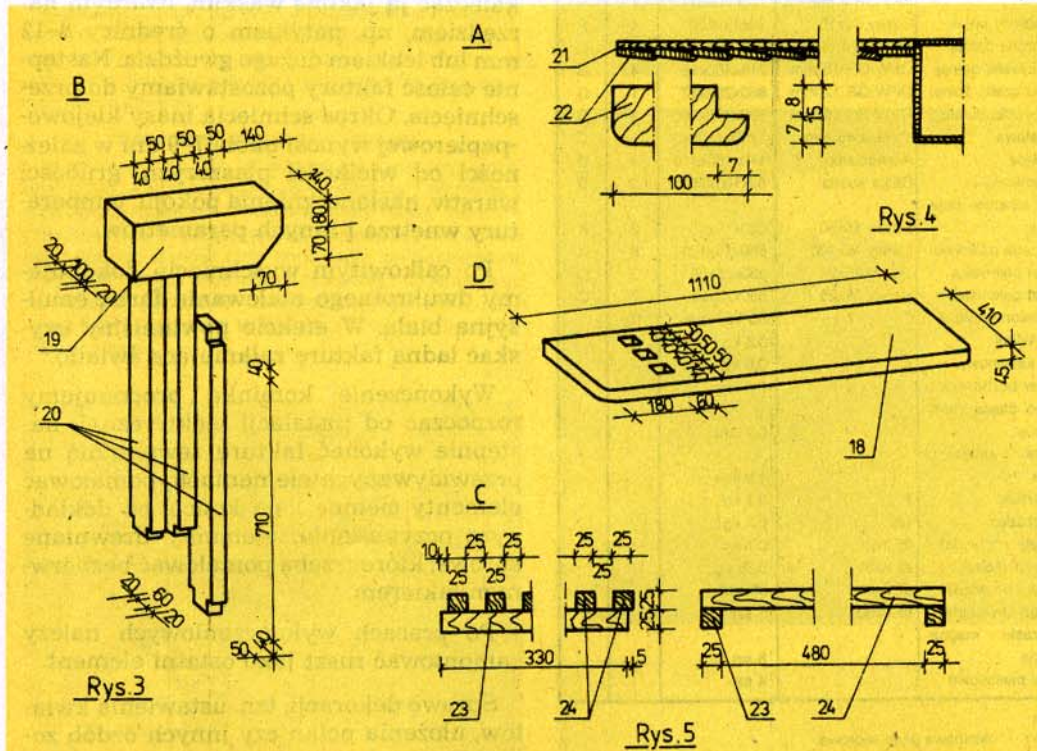
Boazeria (rys. 4) zrobiona jest z typowych listew ozdobnych o przekroju 15×100 mm przy czym listwy wyposażono w dodatkowy rowek przez frezowanie frezem prostym w celu wykonania zakładu. Takie rozwiązanie umożliwia otrzymanie dodatkowych efektów cieni i półcieni.

Listwy boazerii przykręcamy wkrętami mosiężnymi do drewnianych łat, które mocujemy do ściany przy użyciu 4 kołków plastikowych i wkrętów do drewna.

Ruszt (rys. 5) wykonano z listewek o przekroju 20×20 mm, które zmontowano w konstrukcję przestrzenną przedstawioną na rysunku 1. Do łączenia elementów rusztu używamy wkrętów mosiężnych. Ruszt najlepiej wykonać jako element prefabrykowany i zamontować dopiero po zakończeniu robót wykończeniowych.

Montażu kominka dokonujemy skręcając poszczególne szafki według rysunku zestawieniowego, przy użyciu wkrętów do drewna.

Roboty wykończeniowe obejmują montaż instalacji elektrycznej „ogniska” oraz wykonanie faktury kominka.

Z uwagi na różnorodność możliwości wywołania zjawiska „ognia” w kominku przy użyciu energii elektrycznej (oświetlenie całości, punktowe, kierunkowe), problem ten pozostawiono inwencji Czytelników, ich gustom, możliwościom materiałowym i umiejętnościom.

Faktura kominka jest kombinacją surowych płaszczyzn drewna (podstawa, boazeria, ruszt), płaszczyzn malowanych matową farbą olejną w kolorze ciemnobrązowym (kolumnienki z głowicą oraz listwa ozdobna szafki środkowej) oraz płaszczyzn z fakturą przypominającą tynk warstwowy szlachetny, malowany, w kolorze białym.

Podstawowym materiałem do wykonania faktury jest mieszanina kleju kazeinowego i papieru gazetowego podartego na strzępy. Papier drzemny na kawałki po zamoczeniu go w wodzie na całą dobę.

W drugim naczyniu przygotowujemy klej kazeinowy. Następnie mieszamy papier z klejem i pozostawiamy go na 1 dobę. Tak przygotowaną mieszkankę należy wykorzystywać jednorazowo, gdyż może ona zacząć twardnieć. Dolewanie wody powoduje nadmierne zawilgocenie drewna, co nie jest korzystne przy płycie wiórowej i powoduje brak przyczepności do podłoża przygotowanej masy. Masę nakłada się przy użyciu szpachli warstwą grubości 6–8 mm. Po nałożeniu warstwy na całej płaszczyźnie uzyskujemy odpowiednią fakturę, kalecząc ją jakimś wąskim, twardym narzędziem, np. patykiem o średnicy 8–12 mm lub łebkiem dużego gwoźdźdza. Następnie całość faktury pozostawiamy do przeschnięcia. Okres schnięcia masy klejowo-papierowej wynosi około 7–9 dni w zależności od wielkości płaszczyzn, grubości warstw, nasłonecznienia pokoju, temperatury wnętrza i innych parametrów.

Po całkowitym wyschnięciu dokonujemy dwukrotnego malowania farbą emulsyjną białą. W efekcie powinniśmy uzyskać ładną fakturę załamującą światło.

Wykończenie kominka proponujemy rozpocząć od instalacji elektrycznej, następnie wykonać fakturę zewnętrzną na przewidywanych elementach, pomalować elementy ciemne i na końcu, po dokładnym oczyszczeniu, elementy drewniane surowe, które trzeba pomalować bezbarwnym lakierem.

Po pracach wykończeniowych należy zamontować ruszt jako ostatni element.

Sprawę dekoracji, tzn. ustawienia kwiatów, ułożenia polan czy innych ozdób zostawiamy inwencji Czytelnika.

ZESTAWIENIE MATERIAŁÓW PODSTAWOWYCH

Lp.	NAZWA DETALU	MATERIAŁ	WYMIAR	SZT.	RYŚ.
1	Półka szafki górnej	OPW GR 16 mm	300x518x16	3	E
2	Bok szafki górnej	OPW GR 16 mm	300x445x16	2	E
3	Tył szafki górnej	PPT GR 4 mm	550x445x4	1	E
4	Przód szafki górnej	OPW GR 12 mm	550x440x12	1	E
5	Wspornik półki	Listwy 30x15	30x15x300	2	E
6	Dół/góra szafki środkowej	OPW GR 16 mm	420x960x16	2	F
7	Półki szafki środkowej	OPW GR 16 mm	420x928x16	2	F
8	Boki szafki środk.	OPW GR 16 mm	420x1018x16	2	F
9	Listwa ozdobna	Tarcica 20 mm	150x20x1050	1	F
10	Przód lewy szafy środkowej	OPW GR 12 mm	1050x480x12	1	F
11	Przód prawy szafy środkowej	OPW GR 12 mm	1050x380x12	1	F
12	Tył szafy środkowej	PPT GR 4 mm	1050x960x4	1	F
13	Wsporniki półek	Listwy 30x15	30x15x420	4	F
14	Tył szafki dolnej	PPT GR 4 mm	880x250x4	1	G
15	Półki szafki dolnej	OPW GR 16 mm	218x400x16	4	G
16	Przód szafki dolnej	OPW GR 12 mm	880x250x12	1	G
17	Bok szafki dolnej	OPW GR 16 mm	880x400x16	2	G
18	Podstawa	Tarcica 45 mm	1100x410x45	1	D
19	Głowica	Krawędziak	140x150x410	1	B
20	Kolumnienki	Belka sosna	50x100x790	3	B
21	Łaty boazerii paleńska	Listwy 15x50	860x15x50	2	A
22	Boazeria paleńska	Listwy 15x100	860x15x100	8	A
23	Ruszt paleńska	Listwy 25x25	330x25x25	2	C
24	Ruszt paleńska	Listwy 25x25	530x25x25	7	C
25	Osmalone polana		do 380 mm	10	
26	Klej Wikol		0,2 kg		
27	Klej kazeinowy		0,8 kg		
28	Lakier bezbarwny		0,5 litra		
29	Farba olejna ciemny brąz		0,5 litra		
30	Farba emulsyjna biała		1,2 litra		
31	Gwoździe	1"	0,1 kg		
32	Gwoździe	1/2"	0,2 kg		
33	Wkręty (mosiądz)	Ø 3x25	0,1 kg		
34	Wkręty (mosiądz)	Ø 4x35	0,35 kg		
35	Wkręty (mosiądz)	Ø 6x45	36 szt.		
36	Wkręty (mosiądz)	Ø 6x50	8 szt.		
37	Zatraski magnetyczne		8 szt.		
38	Kofki plastikowe		4 szt.		

Legenda:

OPW – okleinowa płyta wiórowa,

PPT – płyta pilśniowa twarda

Proponowany kominek został przedstawiony w formie, w jakiej został wykonany przez autora. Jako oryginalny „mebel” wytworza specyficzny nastrój w pokoju, w którym codziennie przebywamy. Jest on przeznaczony na biblioteczkę, przechowywanie materiałów piśmiennych i kreślarskich. W przypadku zmiany przeznaczenia można wykonać kominek o zupełnie

innych wymiarach, jednakże z zachowaniem elementu ogniska.

Utrzymywanie bieżące kominka w czystości gwarantuje jego ładny wygląd. Zalecamy odkurzanie faktury co 2-3 tygodnie. Konserwację i renowację przeprowadzamy razem z remontem mieszkania po około 4 latach eksploatacji.

Wojciech Kühn